

[Mette Madsen]

socialdemokratiet, der foreslog og heldigvis fik socialdemokratiet med til at hæve de af den daværende kulturminister, fru Lise Østergaard, foreslåede 12 mill. kr. til 20 mill. kr. Det gjorde vi fra venstres side, fordi vi syntes, det var vigtigt at bevare mulighederne for, at danske borgere kan se danske film med dansk tale optaget i danske omgivelser.

Der er talt meget om bibliotekerne i dag. Jeg synes nok, som ministeren sagde, at hvis der er sparet 25 mill. kr. af 1,7 mia. kr., er det ikke noget at pibe over. På så kæmpe-stort et budget må der være nogle steder, der skal spares lidt.

Vi har fået et svar i kulturudvalget på et måske lidt underfundigt spørgsmål. Jeg ved ikke, hvilken farve borgmestrene havde i de kommuner, hvor man ved stikprøver har set at man har sparet. Jeg synes, det er godt at se, at ligegyldig hvilken farve en borgmester har – enten han er fra et af regeringens parti- eller valgt på fællesliste eller lokalliste eller er socialdemokrat – så har man bogstavelig talt haft det samme mod på at kigge budgetterne efter og finde de få besparelser, som man nu er nået frem til.

Med hensyn til bibliotekerne vil jeg sige, at vi har – det ved fru Ingerlise Koefoed også – været meget positive over for SFs forslag om forskningsbibliotekerne. Vi er også glade for, at ministeren i den forbindelse har været positiv for at få styrket forskningsbibliotekerne ved oprettelse af et samordnende organ, som kan sikre bedre ressourceudnyttelse og udbygning til gavn for videnskab og forskning.

Jeg vil lige sige én ting, når vi taler om at bedre kunstnernes vilkår: vi skal have hold på fotokopieringen, så forfatterne virkelig får de penge, som skolerne skal give for at benytte bøger til fotokopiering.

En anden ting er, at man kan styrke kunstnernes stilling ved at give dem nogle penge over kulturministeriet, men man kunne måske også hjælpe dem ved at gå over i et andet ministerium, nemlig skatteministeriet, og se, om de dér får den behandling, som man havde forudset, da man lavede skattelovene herinde. Jeg tror, at en masse kunstnere – som tit får penge i klumper – slet ikke er klar over, at de har nøjagtig de samme muligheder for fordeling over flere år som erhvervsfolk. Derfor er vi i venstre ved at udarbejde en henvendelse til skatteministeren,

der går ud på, om han vil gøre ligningsmyndighederne rundt omkring i landet opmærksom på, at mange af disse fordelingsregler og andre gode skatteregler også gælder for kunstnerne.

Jeg er glad for, at fru Ingerlise Koefoed har taget undervisningen af kommende kunstnere med. Det er meget vigtigt, at vi får set på, hvordan vi forbedrer deres muligheder. Jeg tænker ikke på, om vi skal skære ned på arkitektskolen eller ikke, men jeg tænker på, at der er et stigende behov for at få nogle uddannelser til alle dem, der ikke er med på scenen, altså malere, sneedere og skræddere. Vi er efterhånden i høj grad i bekneb for oplæringsmuligheder for dem.

Der er mange andre ministerier, disse ting kan komme ind under – statsministeren sidder her og lytter til debatten i dag – og i en tid, hvor det er svært for unge at finde arbejde, ville jeg tro, at et så interessant arbejde ville tiltrække mange unge. Hvis den tanke kunne gå videre i regeringen, måtte både undervisningsministeren, arbejdsministeren og kulturministeren kunne sætte fart i de ting. Der ligger allerede et glimrende materiale i målsætningsudvalgets betænkning fra Det kgl. Teater, hvor vi meget grundigt behandlede den mangel, der er dér.

Vi har også i venstre fremsat nogle tanker om omstrukturering af hele teaterskolesystemet. Dem kunne vi måske vende tilbage til, når vi skal drøfte teaterloven. Jeg ved, at de er med i det kommissorium, der lægger op til teaterlovsrevisionen.

Fru Ingerlise Koefoed siger: hvordan sikrer man bredde, kvalitet, alsidighed og aktualitet? Det er ikke i ret mange tilfælde ministeren, der kan skride ind og gøre noget ved de ting; det er de udvalg, som vi ved lovgivning har gjort suveræne, og som skal være suveræne, for det skal ikke være politikerne, der tager de beslutninger. Det er også noget, som påhviler de kommuner og amter, som vi ved decentralisering har lagt disse beslutninger ud til.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er blevet sagt flere gange i dag, også nu af fru Mette Madsen, at det ikke er denne regering, der har fundet på at spare på kul-